

31 bm. I sekretarz KC PZPR Edward Gierk oraz członkowie Biura Politycznego i sekretarze KC — Edward Babiuch i Mieczysław Moczar przyjęli delegację Wojska Polskiego z ministrem obrony narodowej gen. broni Wojciechem Jaruzelskim i wiceministrem obrony narodowej szefem GZP gen. dywizji Józefem Urbanowiczem. W skład delegacji weszli przedstawiciele wszystkich rodzajów sił zbrojnych.

Minister Obrony Narodowej zameldował I sekretarzowi KC PZPR o dorobku sił zbrojnych w dziedzinie umacniania zdolności obronnej Polski Ludowej, o ich głębokiej ideowej i patriotycznej wierze z partią i władzą ludową i oddaniu naszemu budującemu socjalizmowi narodowi.

W toku bezpośredniej rozmowy I sekretarz KC Edward Gierk żywo interesował się służbą i życiem codziennym żołnierzy, a w tym również ich owocnym wkładem w dzieło rozwoju gospodarczego naszej ojczyzny. (PAP)

Przemówienie noworoczne Edwarda Gierka

W ostatnim dniu 1970 r. przed kamerami Telewizji Polskiej i mikrofonami Polskiego Radia wystąpił I sekretarz KC PZPR — Edward Gierk. Tekst jego przemówienia drukujemy na str. 2.

Pomoc kredytowa państwa dla ludności wiejskiej i rzemiosła

Jak informuje Ministerstwo Finansów, na pomoc kredytową dla ludności wiejskiej przeznacza się w 1971 r. 26,4 mld zł, czyli o 1.200 mln zł więcej niż udzielono w br. (wzrost o blisko 5 proc.).

Najwyższy wzrost, bo o 6,5 proc. przewiduje się w zakresie kredytów inwestycyjnych, o 4,1 proc. zwiększone będą kredyty obrotowe, a o 4,9 proc. — kredyty na zakupy ra-

Plany odwetowców zachodnoniemieckich

Zachodnoniemiecka reakcja, przede wszystkim zaś organizacje neonazistowskie i odwetowe, zamierzają upamiętnić rok 1971 różnymi demonstracjami. Jedną z nich ma być zaplanowany na 18 stycznia w Kilonii wiec neofaszystów pod nazwą „akcja oporu”.

Okazją do zwolnienia wiecu ma być „stulecie utworzenia imperium niemieckiego”. Przeciwnicy tej hucy neofaszystów protestują demokraci. Organizacja Socjalistycznej Młodzieży Niemieckiej w Hamburgu zwróciła się z odezwą do władz zachodnoniemieckich o podjęcie energicznych kroków przeciwko koncentracji sił prawicowych z udziałem neonazistowskiej NPD i kół odwetowych. (PAP)

Watykan podpisze układ o nieprolifracji

Watykan ogłosił 1 bm. komunikat zawiadamiający, iż postanowił podpisać międzynarodowy układ w sprawie nierozprzestrzeniania broni nuklearnej. (PAP)

Uchwała Rady Ministrów i CRZZ

Podwyżka najniższych płac zasiłków rodzinnych, emerytur i rent

Rada Ministrów i Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych na wspólnym posiedzeniu podjęły uchwałę w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent.

Uchwała realizuje decyzję VII Plenum KC PZPR i zapo-

wiedź I sekretarza KC PZPR towarzysza Edwarda Gierka, dotyczącą polepszenia sytuacji materialnej pracowników i rencistów o niskich dochodach, którzy najbardziej odczuli skutki zmiany cen ze względu na duży udział wydatków na żywność w ich budżetach domowych.

Rząd przeznaczył na ten cel — 7,4 mld złotych.

W uchwale ustalono taki poziom tych kwot, aby skorzystały z niej rodziny i osoby o niskich zarobkach i dochodach, zwłaszcza rodziny wielodzietne.

Propozycje w tym zakresie opracowane wstępnie przez rząd i Centralną Radę Związków Zawodowych, poddane zostały dyskusji w 106 zakładach pracy różnych gałęzi gospodarki narodowej. W wyniku tej dyskusji zwiększono kwoty na poprawę położenia materialnego rodzin wielodzietnych, osiągających niższe dochody. Wspólna uchwała Rady Ministrów i CRZZ zawiera następujące postanowienia:

PODWYŻSZENIE NAJNIŻSZYCH PŁAC

Najniższe wynagrodzenie, wynoszące obecnie 850 zł, zo-

staje podwyższone do 1000 zł miesięcznie. Do kwoty 1000 zł wyrównane zostaną również wynagrodzenia wyższe niż 850 zł, przy czym pracownicy, których zarobek wynosi od 910 do 1000 zł, otrzymują podwyżkę w wysokości 90 zł.

STAŁE DODATKI DO ZAROBKÓW OD 1001 DO 2000 ZŁ

Pracownikom zarabiającym od 1001 do 1500 zł przysługują miesięczne dodatki w kwocie 80 zł, a zarabiającym od 1501 do 1950 zł w kwocie 50 zł.

Przy zarobkach ponad 1950 zł przysługują dodatki wyrównujące zarobek do 2000 zł (nie mniejszy jednak niż 30 zł).

Dodatki te przysługują będąc corocznie na podstawie przeciętnych zarobków z roku poprzedniego i wypłacane przez cały rok następny w niezmiennym poziomie, niezależnie od poziomu zarobków osiągniętych w poszczególnych miesiącach danego roku.

PODWYŻSZENIE ZASIŁKÓW RODZINNYCH I DODATKÓW RODZINNYCH DO EMERYTUR I RENT

W celu polepszenia sytuacji rodzin o stosunkowo niskich dochodach, uchwała przewiduje zwiększenie wysokości zasiłków rodzinnych. Z podwyższonych zasiłków skorzystają rodziny pracowników, w których dochód netto na członka rodziny nie przekracza 1000 zł miesięcznie.

Pracownicy czerpiący, poza dochodami z pracy, dochody z gospodarstw rolnych, otrzy-

Dokończenie na str. 2

Rozmowa premiera PRL z ambasadorem ZSRR

Prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz przyjął w dniu 31 grudnia 1970 r. ambasadora ZSRR Awierkija Aristowa. W czasie rozmowy, która upłynęła w serdecznej atmosferze omówiono szereg spraw związanych z rozwojem wszechstronnej współpracy między oboma krajami. (PAP)

ku armia zachodnoniemiecka otrzymała nową partię samolotów naddźwiękowych typu „Phantom” oraz pewną liczbę myśliwców bombardujących typu „Starfighter”. Łącznie Luftwaffe otrzymała 50 samolotów.

Nowa linia metra

Stolica ZSRR powitała Nowy Rok otwarciem nowej linii metra, łączącej dwa przedmieścia z centralnym systemem kolei, podziem-

nej. W ten sposób łączna długość tuneli moskiewskiego metra sięga 140 km.

Obywatele NRF oskarżeni

Gwinea oskarżyła obywateli zachodnoniemieckich o udział w niedawnej inwazji przeciwko temu krajowi w listopadzie ub. roku i działalność szpiegowską. Radio Konakri podało, że gwinejskie siły zbrojne posiadają niewiarygodne dowody, iż obywatele zachodnoniemieccy

Jerzy Zasada I sekretarzem KW PZPR w Poznaniu

31 grudnia ubr. odbyło się Plenum Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu poświęcone sprawom organizacyjnym. Obrady otworzył sekretarz KC partii, I sekretarz KW w Poznaniu Kazimierz Barcikowski.

W związku z powołaniem na stanowisko sekretarza KC partii K. Barcikowski zwrócił się do Plenum z prośbą o zwolnienie z obowiązków członka KW i I sekretarza KW PZPR w Poznaniu. Plenum przychyliło się do jego prośby i zwolniło go z pełnionych funkcji w wielkopolskiej organizacji partyjnej.

Kazimierz Barcikowski w imieniu i z upoważnienia Biura

wrysiaka na odpowiedzialne stanowisko państwowe Jerzy Zasada wystąpił do Plenum z propozycją zwolnienia Jerzego Gawrysiaka z dotychczasowej funkcji członka i sekretarza KW. Plenum przychyliło się do tej prośby. Jerzy Zasada podziękował Jerzemu Gawrysiakowi za dotychczasową ofiarną pracę w wielkopolskiej organizacji partyjnej. Z kolei w imieniu Egzekutywy KW zaproponował powołanie w skład Egzekutywy i na stanowisko sekretarza KW dotychczasowego I sekretarza KP w Koninie — Władysława Słobodę oraz przyjęcie w skład KW, powołanie w skład Egzekutywy i na stanowisko sekretarza KW Tadeusza Grabskiego, dotychczasowego prezesa Zarządu Wojewódzkiego Związku Spółdzielczości Pracy w Poznaniu. Plenum jednomyślnie zaakceptowało obydwie kandydatury.

Następnie Jerzy Zasada podziękował serdecznie dotychczasowemu I sekretarzowi KW Kazimierzowi Barcikowskiemu za wkład pracy w dalszy rozwój wielkopolskiej organizacji partyjnej i regionu poznańskiego, życząc dalszych osiągnięć na odpowiedzialnym stanowisku sekretarza KC PZPR. Zapewnił jednocześnie, że ponad 200-tysięczna organizacja partyjna Wielkopolski i wszyscy ludzie pracy województwa poznań-

Dokończenie na str. 2

Sekretarz KC Kazimierz Barcikowski dziękuje członkom Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu, instancjom terenowym i wszystkim członkom partii za współpracę i wysiłki nad rozwojem regionu wielkopolskiego.

Fot. — K. Przychodźki

Politycznego KC partii zaproponował na I sekretarza KW PZPR w Poznaniu zastępcę członka KC PZPR, dotychczasowego członka Egzekutywy i sekretarza KW — Jerzego Zasadę. Plenum wybrało jednomyślnie Jerzego Zasadę I sekretarzem KW partii w Poznaniu. Kazimierz Barcikowski złożył nowo wybranemu sekretarzowi w imieniu kierownictwa partii i Plenum KW serdeczne gratulacje oraz życzenia jak najlepszych wyników w pracy na odpowiedzialnym stanowisku oraz przekazał mu dalsze kierownictwo obrad.

W związku z powołaniem sekretarza KW Jerzego Ga-

Dalsze depesze gratulacyjne

Przewodniczący Rady Państwa Józef Cyrankiewicz otrzymał dalsze depesze z gratulacjami i życzeniami z okazji objęcia urzędu, od prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Richarda Nixona, prezydenta Republiki Gwinei Ahmeda Sekou Toure, prezydenta Ludowej Republiki Konga Mariena Nguabi oraz od gubernatora generalnego Cejlonu Williama Gopallawa.

Na ręce przewodniczącego Rady Państwa Józefa Cyrankiewicza i prezesa Rady Ministrów Piotra Jaroszewicza wpłynęły także depesze z gratulacjami z okazji powołania ich na te stanowiska, od przewodniczącego Komitetu Centralnego Patriotycznego Frontu Laosu ks. Souphanouvong. PAP

Życzenia noworoczne w Belwederze

Tradycyjnym, dorocznym zwyczajem 1 bm. w godzinach południowych w sali Pompejańskiej w Belwederze wyłożona była księga życzeń noworocznych.

Życzenia pomyślnego Nowego Roku dla Rady Państwa i jej przewodniczącego Józefa Cyrankiewicza wpisywały do księgi delegacje stronnictw politycznych, Frontu Jedności Narodu, organizacji społecznych, i młodzieżowych, rad narodowych, Wojska Polskiego, ZBoWiD, Powstańców Śląskich, przedstawiciele świata nauki i kultury, związków i stowarzyszeń twórczych oraz zawodowych, duchowieństwo różnych wyznań, spółdzielczości, liczne delegacje zakładów pracy, młodzież z Warszawy i kraju oraz osoby prywatne. (PAP)

Życzenia

dla Republiki Kuby

Z okazji święta narodowego Kuby — 12 rocznicy zwycięstwa Rewolucji Kubańskiej I sekretarz Komitetu Centralnego PZPR — Edward Gierk, przewodniczący Rady Państwa — Józef Cyrankiewicz oraz prezes Rady Ministrów — Piotr Jaroszewicz wystosowali depesze do I sekretarza KC KP Kuby, premiera Rewolucyjnego Rządu Republiki Kuby — Fidela Castro Ruz oraz prezydenta Republiki Kuby Oswaldo Dorticos Torrado.

Minister spraw zagranicznych Stefan Jędrzejowski przesłał z tej samej okazji depesze gratulacyjną ministrowi spraw zagranicznych Republiki Kuby Raulowi Roa Garcii. PAP

Zmiana wyroku

Sąd Najwyższy RFRR zamienił na kary więzienia dwa wyroki śmierci, jakie zostały wydane w wyniku procesu przeciwko 11 osobom oskarżonym o próbę porwania samolotu. Proces ten toczył się w Leningradzie. Sąd Najwyższy zamienił karę śmierci, na jaką zostali skazani dwaj główni oskarżeni, Dymysz i Kuzniecowa, na kary 15 lat więzienia.

Eksplzja w Grecji

W dniu Nowego Roku w godzinach rannych wybuchła bomba domowej produkcji w pobliżu amerykańskiej bazy wojskowej w Atenach. W wyniku eksplozji został uszkodzony budynek kwateron amerykańskiej marynarki wojennej. Wyleciały też szyby z okien pobliskich domów mieszkalnych. Ofiar w ludziach nie było.

Dostawy samolotów

Bundeswehra zaopatrywana jest stale w nowe samoloty produkcji amerykańskiej. Lotnictwo zachodnoniemieckie wyposażone jest w dwa główne typy samolotów wojskowych: „Phantom” i „Starfighter”. Jak dowiaduje się pismo „Die Tatt”, wiosną bieżącego roku

Cz 4239/AB
1971/I

Jerzy Zasada I sekretarzem KW PZPR w Poznaniu

Dokończenie ze str. 1

W dalszym ciągu obrad Plenum zabrał głos sekretarz KC — K. Barcikowski, który podziękował członkom Plenum, instancjom terenowym i wszystkim członkom partii za wspólną pracę i wysiłki nad rozwojem regionu wielkopolskiego.

JERZY ZASADA urodził się w roku 1927 w Chelmnie, pow. Kolo, w rodzinie robotniczej. W czasie II wojny światowej pracował w gospodarstwie rolnym. Od pierwszych dni wyzwolenia aktywnie działał na rzecz organizowania i umocnienia władzy ludowej, był działaczem młodzieżowym i par-

TADEUSZ GRABSKI urodził się 14 marca 1929 roku w Warszawie w rodzinie inteligencji pracującej.

Dokończenie ze str. 1

muja zwiększone zasiłki na dzieci, jeżeli powierzchnia ich gospodarstwa nie przekracza pół hektara.

W miejsce dotychczasowych wprowadza się następujące podwyższone zasiłki:

★ na pierwsze dziecko — w wysokości 110 zł miesięcznie (dotychczas 70 zł);

★ na drugie dziecko — w wysokości 150 zł miesięcznie (dotychczas 105 zł);

★ na trzecie dziecko — w wysokości 190 zł miesięcznie (dotychczas 135 zł);

★ na czwarte dziecko — w wysokości 210 zł miesięcznie (dotychczas 155 zł).

Przykładowo w rodzinie posiadającej dwoje dzieci dodatk wyniesie obecnie 260 zł, zamiast 175 zł, a w rodzinie posiadającej troje dzieci 450 zł.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Janusz Marciszewski

2 GŁOS WIELKOPOLSKI AB/
2 I 1971 Nr 1 (8354)

Orędzia mężów stanu

Sekretarz generalny KC KPZR Leonid Breżniew wygłosił przez te lewizję i radio przemówienie noworoczne, w którym oświadczył m. in.: nigdy dotychczas między narodową pozycją Związku Radzieckiego nie była tak silna, nigdy nie był tak wysoki jego autorytet na świecie. Radziecka polityka zagraniczna zmierza do utrzymania i rozwoju światowego systemu socjalizmu, zespolenia wszystkich sił antyimperialistycznych, obrony wolności, niepodległości i bezpieczeństwa narodów, pokoju i postępu na całym świecie.

Miniony rok był dla Czechosłowacji ważnym rokiem — zaznaczył w swym wystąpieniu noworocznym prezydent CSRS, Ludwik Svoboda. W minionym roku dokonaliśmy wielkiej pracy na rzecz konsolidacji politycznej, gospodarczej i kulturalnego rozwoju naszego kraju. Svoboda powiedział, że zaufanie jakie wyraża naród wobec Komunistycznej Partii Czechosłowacji jest gwarancją pomyślnego posuwania się naprzód w przyszłości.

Przewodniczący Rady Państwa NRD, Walter Ulbricht, wygłosił z okazji Nowego Roku orędzie, w którym poruszył zagadnienia polityki wewnętrznej i zagranicznej NRD, stwierdzając m. in.: układy między ZSRR i NRD oraz między Polską i NRD stworzyły w sytuacji europejskiej nowe okoliczności. Mogą one polepszyć warunki dla kontynuowania walki o pokój i bezpieczeństwo w Europie. Układy te są owocem cierpliwej i świądomej swych celów polityki pokojowej Związku Radzieckiego, NRD, jak również innych państw socjalistycznych wspólnie w latach powojennych.

Kancelarz Willy Brandt podkreślił w czwartek w orędziu noworocznym, transmitowanym przez radio i telewizję NRF, że w roku 1971 Niemcy zachodnie będą nadal utrzymywać ścisłe stosunki z przyjaciółmi na Zachodzie i równocześnie kontynuować politykę odprężenia w Europie. Brandt powiedział, że rok 1970 był dla NRF do brym rokiem — „nie mamy powodów do niezadowolenia”.

Mówiąc o polityce zagranicznej, kancelarz oświadczył m. in., że jego rząd będzie kontynuował wysiłki zmierzające do poprawy stosunków z krajami Europy wschodniej. Według Brandta, rząd NRF pragnie osiągnąć porozumienia traktatowe z NRD, „gdyż w ten sposób najlepiej możemy służyć interesom niemieckim oraz bezpieczeństwu i pokojowi”.

Prezydent Francji, Georges Pompidou, w orędziu noworocznym, wezwał do kultywowania przyjaźni z innymi narodami i zaapelował o większą dyscyplinę i krzewienie ducha tolerancji w kraju.

W przemówieniu podkreślił, że Francja wraz z Japonią należy do bardzo szybko rozwijających się krajów świata.

Wspomniał, że w roku 1970 Francja straciła jednego ze swych największych obywateli, gen. de Gaulle'a i że naród francuski powinien pamiętać o tym, co uczynił on dla niego. (PAP)

Nastroje antywojenne

Amerykańskie Towarzystwo Historyczne, w specjalnej rezolucji, podjętej na sesji w Bostonie, wypowiadziało się za niezwłocznym wycofaniem wszystkich wojsk amerykańskich z Południowego Wietnamu i z całej Azji południowo-wschodniej.

Wszystko zależy od nas samych

Przemówienie noworoczne Edwarda Gierka

Drodzy Rodacy!

Zwracam się do Was w imieniu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w imieniu stronnictw sojuszników — Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego oraz najwyższych władz państwowych.

Wszyscy oczekujemy nadejścia nowego 1971 roku. Zanim jednak złożymy życzenia swoim najbliższym, pomyślimy o sprawach, od których zależy los każdego z nas, każdej polskiej rodziny — o sprawach naszej ojczyzny.

Po przeżyciach i doświadczeniach ostatnich tygodni, w przekonaniu o niezbędności zmian, jakie zachodzą w życiu publicznym naszego kraju, budzi się w sercach naszych rosnąca nadzieja.

Historia naszego narodu zna wiele lekcji, które poszły na marne — z lekcji ostatniej po winniśmy wyciągnąć konieczne wnioski, a wnioskiem tym nadeść kształt praktyczny. Myśl polityczna, która przewodzi krajowi, musi być zawsze konfrontowana z rzeczywistością, a każde poczynanie — z interesami ludzi pracy. Jest to konieczny warunek wzajemnego zaufania, jakie powinno istnieć pomiędzy władzą ludową, a społeczeństwem. Wagę szczególną przywiązujemy do tego, aby polityka państwa była jasna i zrozumiała dla wszystkich, aby praktyka nie przeczyła słowom, aby decyzje i czynności rozdziły się w szczerą, bezpośrednią rozmowę z klasą robotniczą, z całym narodem.

Podjęliśmy już pierwsze postanowienia, które wychodzą na przeciw najbardziej palącym potrzebom społecznym. O wie le więcej mamy do zrobienia. Musimy przede wszystkim krok po kroku przyspieszać dynamikę rozwoju naszej gospodarki i podnosić sprawność jej organizacji. To i tylko to pozwoli nam pomnożyć zasoby kraju, dyne źródła, z którego czerpać można środki na dalszą poprawę sytuacji materialnej ludzi pracy. Jest to nadrzędnym celem socjalistycznej ekonomiki. W roku 1971 czeka nas więc wszystkich usilna praca nad kształtowaniem perspektyw rozwojowych kraju na lata najbliższe, nad tym, jak lepiej spożytkować nasz dotychczasowy dorobek — potencjał stworzony wspólnym wysiłkiem narodu — tak aby dawał obfite owoce całemu społeczeństwu. Musimy razem korygować i ulepszać działanie mechanizmów gospodarczych i organów państwowych, a także — bo po stop gospodarczy i społeczny jest nierozdzielny, rozwijać instytucje demokracji socjalistycznej, w każdej dziedzinie życia.

Wszystko zależy od nas samych. Spójrzmy dookoła i policzmy nasze siły, ileż milionów rąk, mocnych, zręcznych, mistrzowskich gotowych jest kraj nasz dźwignąć ku górze! Ileż wiedzy i twórczej wyobraźni pragnie wskazywać nowe horyzonty i nowe rozwiązania!

Ileż energii, talentów organizacyjnych i zdolności technicznych kryje się w naszym narodzie!

Jeśli te wszystkie materialne i duchowe siły Polski potrafimy uruchomić, jeśli potrafimy je wpręgnąć w służbę praktycznego działania — stopniowo osiągniemy to, czego pragniemy i co zamierzaliśmy.

Czego więc przede wszystkim potrzebujemy na początku roku?

Najcenniejszą odpowiedzią na to pytanie dają właśnie ci, którzy z rzetelnym trudem przysparzą krajowi nowych wartości.

Kierujemy więc słowa uznania i gorących podziękowań do załóg naszych fabryk, hut, ko palń, do aktywów partyjnego i społecznego, do wszystkich ludzi pracy, miast i wsi, którzy taki ofiarny wysiłek podjęli.

Niechaj za ich przykładem od pierwszych dni nowego roku, każda załoga i każdy kolektyw stara się osiągnąć lepsze wyniki. Niech zastanowią się samodzielnie, po gospodarstwie, co należy przedsięwziąć nowego, aby powiększyć nasz wspólny ogólnonarodowy dorobek.

Lepsza, bardziej sprawna, bardziej wydajna praca każde go przedsiębiorstwa i instytucji, każdego gospodarstwa rolnego, każdej szkoły i placówki naukowej, każdego obywatela — oto czego oczekuje kraj.

Pragniemy aby w tej pracy każdy znalazł pole dla własnej inicjatywy, aby każdy na miarę swych sił i zdolności mógł przyczynić się do pomnożenia wspólnego dobra i wspólnej po myślności.

Wiele nabrzmiałych problemów naszego życia czeka na właściwe rozwiązanie. Wierzę, że tego dokonamy. Nie ma bo wiem takiej dziedzin naszego życia, nie ma takich spraw między nami, Polakami, których — zjednoczeni — nie moglibyśmy rozwiązać zgodnie z interesami narodu, zgodnie z racją stanu naszego socjalistycznego państwa.

Drodzy Rodacy!

Życzę Wam wszystkim, abyście spełniali swoje codzienne obowiązki w przekonaniu, że Wasz trud przynosi pożytek tak krajowi, a zarazem służy osobi stej pomyślności każdego.

Pozdrawiam serdecznie kobiety polskie, nasze matki, na sze żony i siostry, z którymi dzielimy troski i radości dnia powszedniego.

Szczególnie gorące życzenia składam młodzieży, której aspiracje, żarliwość i zapał tak bar dzo potrzebne są ojczyźnie.

Naszym licznym rodakom na obczyźnie życzę, aby serca ich były spójnym rytmem z sercami stałego narodu polskiego, aby mogli być dumni ze swego kraju i szczyć się jego osiągnięciami.

Wierzmy głęboko, że w no wym roku dzięki naszemu zespolonemu wysiłkowi — Polska

Ludowa będzie umacniać swą pozycję międzynarodową i utrwaląc należny jej szacunek w świecie.

Dzięki naszej polityce pokoju, dzięki naszym soюзom, miejsce gdzie żyjemy, gdzie budujemy nasz dom ojczysty — stało się wreszcie bezpieczne. Bezpieczna jest przyszłość naszych rodzin, naszych dzieci, naszego wspólnego i osobistego dorobku — tego wszystkiego, co zawiera w sobie słowo: Ojczyzna.

Braterskie pozdrowienia i życzenia ślęmy narodom Związku Radzieckiego i wszystkich krajów socjalistycznych, naszym soюзnikom i przyjaciółom na wszystkich kontynentach, świadomi, tego, że dobro naszego kraju jest na zawsze i nieodłącznie związane z dobrem wspólnoty socjalistycznej.

Wszystkim, którzy na świecie walczą o wolność i niepodległość, o postęp i sprawiedliwość społeczną, życzymy gorąco nowych zwycięstw ich słusznej sprawy.

Drodzy Rodacy!

Wkrótce zegary wybiją północ. Wejdziemy w Nowy Rok. Zgodnie z obyczajem uściśnięmy najbliższych i przyjaciół, a z serdeczną życzliwością pozdrowimy nieznajomych. W chwili tej ogarnie nas poczucie rodzinnej, narodowej i ludzkiej wspólnoty. Niechaj blask tej chwili przetrwa przez późniejsze dni i miesiące. Niech sprawi, że nikt nie będzie czuł się samotny, że wszyscy pozostaniemy zespoleni, że z tego zespolenia czerpać będziemy siły, aby nasze dążenia i pragnienia stawały się rzeczywistością.

Niech dzień jutrzejszy będzie pomyślniejszy od dnia dzisiejszego.

Niech przyniesie każdemu z Was, drodzy Rodacy, więcej do statku, dużo zdrowia i osobiste go szczęścia. (PAP)

Nowa organizacja usług socjalnych

Od roku działa przy szczytnym Zjednoczeniu Budownictwa Zakład Usług Socjalnych Budownictwa. Tę unikalną w kraju placówkę powołano z myślą o lepszym wykorzystaniu zaplecza socjalno-kulturalnego przedsiębiorstw budowlanych rozrzuconych po całym województwie. Będąc ciężarem dla przedsiębiorstw budowlanych sprawy żywienia zbiorowego, hotelarstwa, odpoczynku po pracy i organizacji życia kulturalno-oświatowego załatwiane są teraz bez szkody dla produkcji i na bardzo wysokim poziomie.

W opinii samych robotników, wydawnie poprawiła się dzięki temu jakość posiłków wydawanych w stołówkach. W miejscowościach, w których nie było stołówek, zakład zawarł umowy z WSS i zakładami gastronomicznymi na tzw. obiady abonamentowe. Coraz więcej osób korzysta z tej formy żywienia. (PAP)

Wyrok w sprawie mordu

31 grudnia 1970 roku przed Sądem Wojewódzkim w Poznaniu zakończył się proces w sprawie zabójstwa — 58-letniej Marcjanny Łukasiewicz — dokonanego na zlecenie jej brata Franciszka.

W październiku 1969 roku w Koninie F. Łukasiewicz pragnąc pozbyć się siostry, która przeszkadzała mu w realizacji planów małżeńskich, naklonił Mieczysława Pecelerowicza i Mieczysława Konstanciaka do pozabawienia jej życia. Namówił towarzyszya obietnicą wynagrodzenia pieniężnego.

16 października 1969 r. Pecelero wicz przy pomocy Konstanciaka wszedł do mieszkania Łukasiewiczów i metalowym płaskownikiem zadał gospodyni szereg ciosów, które spowodowały jej natychmiastową śmierć.

Sąd Wojewódzki skazał Pecelero wicza na 15 lat pozbawienia wolności, 3.000 zł grzywny oraz utratę praw publicznych na 5 lat, Łukasiewicza — na 13 lat pozbawienia wolności, a Konstanciaka — na 10 lat pozbawienia wolności, 3.000 zł grzywny oraz utratę praw publicznych na 4 lata.

Stosunkowo łagodny wymiar kary Sąd uzasadnił m. in. tym, że Konstanciak przyniósł do winy, Łukasiewicz dotychczas cieszył się dobrą opinią, a Pecelero wicz jest ojcem pięcioro dzieci. Ponadto oskarżeni popełnili zbrodnię w 1969 roku, a więc wówczas kiedy obowiązywał Kodeks Karny z 1952 roku, traktujący sprawcę zabójstwa nieco liberalniej niż obecne ustawodawstwo karne.

Wyrok nie jest prawomocny. (ak)

Uchwała Rady Ministrów i CRZZ

zł zamiast dotychczasowych 310 zł.

W rodzinach pracowniczych o dochodach na członka rodziny do 1000 zł miesięcznie podwyższa się również do kwoty 70 zł zasiłki rodzinne na niepracujące żony. Na takich samych zasadach podwyższa się także dodatki rodzinne na dzieci i żony emerytów i rencistów.

PODWYŻSZENIE NIEKTÓRYCH EMERYTUR I RENT

Podwyższone zostały o 60 zł miesięcznie najniższe emerytury oraz najniższe renty inwalidzkie. Osobom pobierającym emerytury i renty inwalidzkie nie przekraczające 1500 zł, które mają na wyłącznym utrzymaniu współmałżonka, przysługują się dodatki miesięczne w wysokości 60 zł.

Renty rodzinne ulegają podwyżce o 60 zł, jeżeli pobierane są one w kwocie do 840 zł

miesięcznie. Natomiast renty w wysokości od 840 do 900 zł ulegają podwyższeniu do kwoty 900 zł, niemniej niż o 30 zł.

Zasięg uchwały jest szeroki. Podwyżka płac minimalnych, dodatkami do płac dla pracowników o wynagrodzeniu od 1001 do 2000 zł, podwyżką i dodatkami do rent rodzinnych, inwalidzkich, i najniższych emerytur — objętych zostało około 5,2 mln osób. Podwyższone zasiłki rodzinne dotyczą około 4,7 mln dzieci.

Wszystkie podwyżki i dodatki przysługują począwszy od 1 grudnia 1970 roku.

Uchwała stwierdza, że uzyskanie podwyżek i dodatków nie ogranicza uprawnień uzależnionych od wysokości zarobków lub dochodów, w szczególności takich, jak korzystanie ze stypendiów, mieszkani kwaterek, ulg w opłatach za korzystanie z urządzeń socjalnych i opiekuńczo-wychowawczych.

Podwyżki zarobków nie podlegają podatkom od wynagrodzeń i nie będą od nich pobierane składki na fundusz emerytalny.

Rada Ministrów i CRZZ uznały, że kwota wprowadzonych uchwał podwyżek zarobków, świadczeń emerytalnych oraz zasiłków rodzinnych wynosząca 7,4 mld zł w stosunku rocznym, w aktualnej sytuacji gospodarczej państwa stanowi górną granicę wydatków, które mogą być przeznaczane na poprawę sytuacji materialnej ludzi pracy.

Rada Ministrów zobowiązała resorty gospodarcze do wzmocnienia wysiłków na rzecz dalszego wzrostu produkcji dla potrzeb rynku, poprawy jej jakości oraz ogólnego wzrostu efektywności gospodarowania i obniżki kosztów własnych.

Rada Ministrów zaleciła także ministrom opracowanie programów, które by poprzez

oszczędne gospodarowanie środkami materialnymi i finansowymi, a w szczególności poprzez efektywniejsze wykorzystanie środków produkcji, materiałów i surowców, doprowadziły do wzrostu produkcji na rzecz eksportu i rynku. Potrzebny jest — jak stwierdzono — dodatkowy wysiłek załóg wszystkich zakładów pracy, zjednoczeń i resortów dla wyprzedzenia potrzebnych towarów ponad zadania planu na 1971 rok, co jest niezbędnym warunkiem zapewnienia równowagi rynkowej.

Na zakończenie wspólnego posiedzenia Rady Ministrów i Prezydium CRZZ — premier Piotr Jaroszewicz zwrócił się do obecnych ministrów i działaczy ruchu związkowego z prośbą o przekazanie wszystkim załogom pracowniczym podziękowania za poparcie polityki partii i rządu, co wyrażane jest zwłaszcza we wzmożonym wysiłku produkcyjnym, w podejmowaniu zobowiązań i inicjatyw służących dalszemu rozwojowi naszej gospodarki. (PAP)

Ziemia Średzka szuka rezerw

WIELKOPOLSKA

Powiat Środa należy do tych rejonów Wielkopolski, w których główną rolę odgrywa rolnictwo. Na niedawnej Powiatowej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR stwierdzono, iż rolnictwo powiatu średzkiego nie osiągnęło niektórych docelowych wskaźników bieżącego planu 5-letniego. W br. uzyskano np. zbóż o 1 q/ha mniej niż przewidywał plan. Podobnie było z ziemniakami i burakami cukrowymi. W pierwszym przypadku do wykonania zadań planowych zabrakło 9,5 q/ha, a w drugim — 63 q/ha.

Te nieprzychylnie zjawiska uniemożliwiły średzkiemu rolnictwu zwiększenie pogłowia bydła do rozmiarów przewidzianych zadaniami 5-latk. Uniknięcie większych strat w inwentarzu było możliwe dzięki uruchomieniu rezerw paszowych. Jak się okazało, zdobyte przed rokiem doświadczenia z konserwacji ziemniaków przyniosły w br. wyraźne efekty. Rolnicy przekonali się, że przy konserwacji ziemniaków eliminuje się straty, jakie następują przy kopcowaniu, a które sięgają do 15 i więcej procent. A na rok przyszły postanowiono jeszcze bardziej zwiększyć produkcję pasz. W br. zakonserwowano już bowiem o 40 procent więcej ziemniaków niż poprzednio. Pod tym względem przodują gromady Szlachcin i Środa. Natomiast wyraźnie od czołówki odbiega gromada Sulęcinek. Ogólne dobre wyniki, osiągnięte w tej dziedzinie, rolnictwo średzkie zawdzięcza głównie gospodarstwu państwowemu.

Podczas Konferencji podkreślano, że najwięcej rezerw paszowych znajduje się właśnie w gospodarstwach indywidualnych. Akcentowano przede wszystkim ubytki zboża, które przyszkadza się na paszę dla koni. Te zjadają bowiem w powiecie średzkim aż 11 000 ton zboża, z czego na gospodarstwa indywidualne przypada 9 000 ton. Nie byłoby może powodów do narzekań, gdyby chłopskie konie były efektywnie eksploatowane do prac polowych. Nie zawsze tak się dzieje. Często bowiem konie utrzymuje się bardziej dla reprezentacji niż dla celów produkcyjnych. Na Konferencji przytoczono przykłady stanu pogłowia koni w powiecie. Podczas, gdy w gospodarstwach indywidualnych od 5 lat stan ten nie uległ zmianie, to w PGR-ach zmniejszono liczbę koni o połowę, a w spółdzielniach produkcyjnych o jedną czwartą.

Wawrzyn Nowak, reprezentujący na Konferencji organizację partyjną Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Pławcach, wyraził niezadowolenie ze zbyt jeszcze niskiej produkcji czterech zbóż w spółdzielczości produkcyjnej powiatu, osiągającej przeciętnie 25 q/ha. Jego zdaniem spółdzielców średzkich stać było na lepsze osiągnięcia. Zwrócił on też uwagę na konieczność odbudowania pogłowia w gospodarstwach zespołowych.

Obok konieczności powiększania pogłowia — stwierdzono — średzkie rolnictwo musi zwrócić szczególną uwagę na zmianę struktury zasiewów i racjonalną gospodarkę każdym hektarem, intensywniejsze nawożenie i zdobywanie dalszych rezerw paszowych w postaci roślin motylkowych, zielonek, ziemniaków, pomijając pasze pochodzenia przemysłowego. Ważną rzeczą jest także możliwość prowadzenia tzw. bezinwestycyjnego łuczu, do czego wykorzystać można różne szopy, wiaty, stodoły czasowo zwolnione itp.

Osobny problem to konieczność koncentracji ziemi, przede wszystkim w PGR-ach i spółdzielniach produkcyjnych. Łączenie słabszych i małych jednostek w kombinaty, z zastosowaniem doświadczeń w tym zakresie przemysłu, może przynieść korzyści, choćby biorąc pod uwagę lepszą organizację pracy, czy specjalizację produkcji. Ma to zresztą swoje uzasadnienie ekonomiczne, szczególnie teraz kiedy poszukujemy nowych, lepszych form gospodarowania.

JANUSZ MARCISZEWSKI

Płuco ~ serce z „Merinotexu“

Pracownicy Warsztatów Mechanicznych Toruńskiej Przedsiębiorstwa Czesankowej „Merinotexu“ mgr inż. Antoni Sajdak i inż. Zdzisław Wiśniewski — opracowali konstrukcję nowego „Pulmotoru“ (sztuczne płuco-serce). Pracę tę podjęli na zlecenie Zjednoczenia Przemysłu Przedsiębiorstwa Czesankowych w Łodzi, które sprawuje patronat nad II Kliniką Chirurgiczną Akademii Medycznej w Łodzi — kierowaną przez prof. dr. Jana Mollę. Stosowane tam dotychczas sztuczne płuco-serce nie odpowiadało już obecnym wymaganiom.

Toruńscy konstruktorzy w opracowanym prototypie nowego „Pulmotoru“ zastosowali własne oryginalne rozwiązania, które jednocześnie zgłosili do opatentowania. Duży nacisk położono na absolutną niezawodność aparatury, może ona np. działać dalej w wypadku przerwy w dopływie prądu. Posiada też wiele innych zalet, które czynią ją nową konstrukcją sprawną i pewnym instrumentem w walce o życie ludzkie.

Na zdjęciu: konstruktorzy Toruńskiej Przedsiębiorstwa Czesankowej „Merinotexu“ (od lewej) mgr inż. Antoni Sajdak i inż. Zdzisław Wiśniewski w czasie montażu jednej z części sztucznych płuco-serca.

CAF — fot. — Gill

Mechanicy przed Kongresem Techników

Jak taniej i lepiej remontować maszyny

Wielkopolski Oddział NOT składa się z 20 różnych organizacji technicznych. Najliczniejszą z nich jest Stowarzyszenie Inżynierów i Techników-Mechaników Polskich, skupiające 4 500 członków w 117 kołach zakładowych, głównie w fabrykach metalowych.

Najważniejszym zadaniem zakładowych kół SIMP, jest współpraca z kierownikami i samorządami robotniczymi fabryk w dziedzinie postępu techniczno-organizacyjnego produkcji oraz w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych tak swoich członków jak i całych zakładów.

Realizując to zadanie Zarząd Wojewódzki SIMP ogłosił konkurs na najlepiej pracujące koło zakładowe w dziedzinie rozwoju nowych postępów konstrukcji, technologii i organizacji oraz kształtowania nowych sposobów myślenia i działania. Po zakończeniu roku, powołana na szczeblu wojewódzkim komisja konkursowa ocenia wyniki współzawodnictwa i przyznaje nagrody.

Wielu inżynierów członków SIMP jest wykładowcami na licznych kursach przysposobienia zawodowego w zakładach; sami poszerzają swe horyzonty, uczestnicząc w pracach wybranych sekcji naukowo-technicznych (takich sekcji istnieje 19 przy Zarządzie Wojewódzkim).

Wielkopolski Oddział NOT składa się z 20 różnych organizacji technicznych.

SIMP-owcy są też organizatorami licznych imprez technicznych o zasięgu wojewódzkim, a nawet krajowym; zajmują się węzłowymi sprawami techniki produkcji obrabiarek, silników, taboru kolejowego itp. Wnioski i propozycje z dyskusji przekazują władzom gospodarczym, uzgadniając z nimi sposoby realizacji.

Ostatnią taką imprezą zorganizowaną w grudniu ubr. w ramach przygotowań do VI Kongresu Techników Polskich, była wojewódzka narada przedstawicieli służb remontowych zakładów, w sprawie uzdrowienia sytuacji w dziedzinie napraw obrabiarek i pozostałej aparatury przemysłowej.

Park maszynowy przemysłu z roku na rok rośnie. Staje się coraz bardziej skomplikowany technicznie. Wymogi intensywniej gospodarki sprawiają też, że coraz więcej maszyn przechodzi na pracę 2 a nawet 3-zmianową i musi być w ciągłej sprawności roboczej. Bo każda godzina postoju kosztuje.

Lecz maszyny, oprócz normalnych zabiegów konserwacyjnych, wymagają także remontów zapobiegawczych i średnich, a po przeprowadzeniu określonej liczby godzin powinny być poddawane remontom kapitalnym. Powstaje pytanie, kto i gdzie winien takie remonty przeprowadzać?

Dopóki maszyn mieliśmy nie wiele a ich konstrukcje były stosunkowo proste, remontami zajmowali się sami użytkownicy. Teraz taka organizacja remontów już nie wystarcza. Po prostu działy remontowe w fabrykach nie dają sobie rady. Brakuje im fachowców, wyposażenia, mocy przerobowej. Trzeba więc stworzyć nową organizację służb remontowych, sprawniejszą i tańszą niż obecna.

Wzory takiej organizacji istnieją już od dawna. I to nie tylko za granicą ale i u nas, na przykład w kolejniactwie (sieć wyspecjalizowanych zakładów naprawczych taboru kolejowego), czy w transporcie samochodowym (sieć zakładów naprawczych samochodów). Wystarczy te wzory zaadaptować do potrzeb napraw maszyn przemysłowych. I nad tym radzili właśnie inżynierowie i technicy, członkowie SIMP-u.

Stwierdzili oni, że załóżek takiej nowej organizacji remontowej maszyn przemysłowych także już w Polsce istnieje. Między innymi Zarząd Przemysłu Maszynowego stworzył np. 2 wyspecjalizowane bazy remontowe obrabiarek o mocy przerobowej około 1 200 maszyn rocznie. Istnieją także 4 mniejsze bazy w innych resortach.

Rzecz w tym, że jest to kropla w morzu potrzeb, bo obecnie zapotrzebowanie krajowego przemysłu na remonty kapitalne

nie obrabiarek sięga 12 000 maszyn rocznie. Istnieje więc pilna potrzeba — podkreślano — przyspieszenia budowy dalszych baz, a szczególnie bazy remontowej tokarek w Kępnie (w Wielkopolsce), wiertarko-frezarek w Dąbrowie Górniczej (na Śląsku) i szlifierek przy Zakładach im. Strzelczyka (w Łodzi). Inwestorem budowy tych baz mają być Zjednoczone Zakłady Remontowe „Remo“, podległe Zjednoczeniu Przemysłu Obrabiarek i Narzędzi. Przedstawiciele tych instytucji brali udział w poznańskiej naradzie.

Poznańscy inżynierowie podkreślali jednak, że sama budowa nowych baz rozwiąże tylko część remontowego problemu. Chodzi o to, aby bazy remontowały maszyny szybko, taniej i lepiej, niż to robią dziś sami użytkownicy tych maszyn. Trzeba też tak zorganizować pracę, aby fabryka odstawiąca maszyny do kapitalnego remontu, mogła otrzymać z bazy podobną, już wyremontowaną. Wtedy uniknie się kosztownych przerw w produkcji.

Podkreślano więc na poznańskiej naradzie, że istniejąca obecnie organizacja pracy i obowiązków zasadzie rozliczeń w bazach — nie odpowiada wymaganiom racjonalnej gospodarki i powinny być zmienione. Remonty trwają często 2 a nawet 3 razy dłużej aniżeli dopuszczają do instrukcji o cyklach naprawczych. Jakość napraw także nie jest najlepsza. Nie można też zgodzić się z systemem obliczania kosztów napraw. Bazy ustalają je ryczałtowo, w wysokości 70 procent ceny zakupu nowej maszyny. Tyle nie kosztuje często nawet remont przeprowadzany metodą chałupniczą przez samych użytkowników maszyn.

W dyskusji poruszono także inne sprawy. Mówiono np. o potrzebie uzupełnienia i uporządkowania przepisów dotyczących upływności bazy złozonego zbudowanych maszyn, których wiele zalega jeszcze magazyny i podwórza fabryk. Postulowano też potrzebę stworzenia rejonowych składnic części zamiennych maszyn dla remontów zapobiegawczych i średnich, a także lepszego systemu informacji o możliwościach kooperacyjnych w tej dziedzinie.

O tym, jak bardzo takiej informacji brak, niech świadczy choćby fakt, że wielu głównych mechaników z wielkopolskich fabryk, od miesięcy bezskutecznie szukających możliwości wyremontowania swoich elektrycznych i spalinowych wózków transportowych, dopiero na tej naradzie dowiedzieli się o tym, że istnieją w kraju 4 zakłady POM-owskie, specjalizujące się w remontach takich właśnie wózków.

Niektóre wnioski z poznańskiej narady, przekazano organizatorom VI Kongresu Techników.

PIOTR CHOJNACKI

Rok 1970: na drodze do odprężenia (III)

POLSKA NA RZECZ EUROPY

SIERPIEŃ

6 sierpnia w siedzibie Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie parafowano przygotowany do podpisania tekst nowego układu między PRL a SRR o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy.

20 sierpnia odbyło się w Moskwie posiedzenie doradczego komitetu politycznego państw — stron Układu Warszawskiego. Ogłoszony komunikat informuje, że przywódcy państw socjalistycznych poświęcili główną uwagę aktualnej sytuacji w Europie, która „według powszechnej opinii wywiera duży wpływ na całą sytuację światową“.

Pod koniec miesiąca składała w Warszawie wizytę zastępca sekretarza generalnego ONZ — Mohamed Gherab i przeprowadza rozmowy na temat udziału polskich specjalistów w organach wykonawczych ONZ.

WRZESIEŃ

Na zakończenie wizyty parlamentarzystów francuskich przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Francji Achille Peretti m. in. oświadcza przedstawicielom prasy:

„Często słyszeliśmy jak nasi rozmówcy wyrażali pragnienie, aby zostały uregulowane problemy granic i europejskiego bezpieczeństwa. Francja rozumie i podziela to pragnienie, ponieważ Francja dobrze wie, że nie chodzi o sprawę granic, ale o sprawę pokoju w Europie“.

Przewodniczącą delegacji parlamentu Szwecji Nancy Eriks-son określała cele wizyty w Polsce stwierdzając:

„To co najbardziej nas interesuje, to zagadnienia kulturalne w szerokim znaczeniu tego słowa. W Szwecji, mimo wysokiego standardu życia, społeczeństwo ma daleką drogę do kultury na co dzień. Dlatego przybyliśmy do Polski...“.

26 września zakończono rozmowy między przedstawicielami ministerstw spraw zagranicznych Polski i Włoch. Oficjalny komunikat potwierdza, że rozmowy dotyczyły „szczególnie sytuacji w Europie“ oraz rozwijania dwustronnych stosunków.

Ośmiu państw socjalistycznych, wśród nich Polska, składają w Komitecie Politycznym ONZ projekt deklaracji o umocnieniu bezpieczeństwa międzynarodowego. Projekt opierający się na analizie sytuacji w świecie i głównych ogniskach zapalnych apeluje:

„Aby ze wszech miar przyczynić się do jak najszybszego osiągnięcia porozumienia w sprawie powszechnego i całkowitego rozbrojenia pod ścisłą kontrolą międzynarodową i do podjęcia kroków przez wszystkie państwa nuklearne w dziedzinie rozbrojenia nuklearnego“.

Deklaracja wskazywała na konieczność całkowitego stosowania zasady uniwersalności ONZ.

Rozpoczyna się wizyta włoskiego wiceministra spraw zagranicznych Angelo Salizzoni. Roz-

poczynają się też rozmowy polsko-norweskie, których uczestnikami reprezentują rządy, opinii społecznej i naukę. Temat problemy bezpieczeństwa europejskiego i rozbrojenia. Po konferencji Gunnar Garbo oświadczył: „Było to bardzo ciekawe i konstruktywne spotkanie. Dowiedzieliśmy się dużo o polskim punkcie widzenia, związanym z bezpieczeństwem europejskim i współpracą na kontynencie“.

PAŹDZIERNIK

5 października rozpoczyna się dalszy ciąg rozmów między delegacjami rządów Polski i NRF. Oceniając przebieg i wyniki tej kolejnej tury rozmów komentator „Trybunu Ludu“, pisze z Bonn:

„Rozmowy przebiegały w rzeczowej i konstruktywnej atmosferze i przyniosły dalsze znaczne postępy“. Wiceminister J. Winiewicz po powrocie do Warszawy w oświadczeniu dla prasy stwierdza, że „przygotowaliśmy też projekt układu o podstawach normalizacji stosunków między Polską a NRF“.

W połowie miesiąca min. S. Jędrzychowski składa wizytę w Kanadzie. Po rozmowach oficjalnych na zakończenie wizyty min. S. Jędrzychowski bierze udział w konferencji prasowej. Głównym tematem — bezpieczeństwo Europy. W tej kwestii polski minister informuje społeczeństwo Kanady:

„Kraje socjalistyczne wypowiadają się podczas narady budapeszteńskiej za udziałem w tej

konferencji Kanady i Stanów Zjednoczonych. W ten sposób wyszły one naprzeciw postulatowi krajów NATO“.

15 października podpisana zostaje wieloletnia umowa o wymianie handlowej oraz współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej na lata 1970-1974 między Polską a NRF. Wy- miana handlowa będzie oparta o klauzulę największego uprzywilejowania oraz o zasady GATT.

Podczas jubileuszowej Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ wygłasza przemówienie min. S. Jędrzychowski. Z tej wysokiej trybuny narodów świata raz jeszcze głos Polski podnosi wagę pokoju, a konkretne zasady wyłożone przez min. S. Jędrzychowskiego wskazują jakie główne problemy do rozwiązania widzi Polska na drodze do osiągnięcia pokoju. Można zatem mówić o czterech takich fundamentach, jak: zagwarantowaniu sukcesu przyszłej konferencji bezpieczeństwa europejskiego jako wzoru do rozwiązywania bezpieczeństwa w skali regionów świata, realizacji zasady uniwersalności ONZ, dalszym zahamowaniu wyścigu zbrojeń aż do wyeliminowania broni masowej zagłady, realizacji współpracy gospodarczej jako ważnego czynnika umacniania pokoju światowego. Te zasady są logicznym wnioskiem wypływającym z karty ONZ.

LISTOPAD

2 listopada przybywa do Warszawy min. Walter Scheel na rozmowy polityczne z rządem polskim. Rzecznik strony polskiej oświadcza, że „rezultatem tych rozmów ma być

Dokończenie na str. 4

Maszyny matematyczne w gospodarce węgierskiej

Nowy węgierski plan 5-letni przewiduje wydatkowanie w latach 1971 — 75 na rozwój przemysłu elektronicznego maszyn liczących, zakupy tych urządzeń za granicą, jak również szerzej zastosowanie ich w gospodarce i innych dziedzinach — ponad 8 miliardów forintów.

Jednym z najważniejszych problemów z tym związanych jest przygotowanie odpowiedniej liczby fachowców do obsługi maszyn liczących. Tego rodzaju pracowników jest obecnie na Węgrzech 2,5 tys. — przypada więc przeciętnie 26 — 30 osób na jedną maszynę. Z porównań międzynarodowych wynika natomiast, że do właściwej obsługi i wykorzystania małej maszyny potrzeba 30 — 40 fachowców, średniej 60 — 80, a większej 120 — 150. Biorąc pod uwagę, że liczba maszyn matematycznych na Węgrzech zwiększy się do r. 1975 o 360 — potrzeba będzie w tym czasie co najmniej 15

tysięcy ludzi wyspecjalizowanych w tej dziedzinie.

Już ponad rok działa na Węgrzech przy Głównym Urzędzie Statystycznym centrum kształcenia kadr do obsługi maszyn liczących. Jest to instytucja, która szkoli fachowców we własnym zakresie, jak i sporządza plany nauki w innych placówkach na poziomie szkół wyższych i średnich. Instytut organizuje tego rodzaju szkolenie zarówno w Budapeszcie, jak i w 5 innych miastach.

Do zadań instytutu należy również organizowanie przeszkolenia w zakresie korzystania z maszyn matematycznych dla ludzi piastujących kierownicze stanowiska w aparacie gospodarczym i w innych dziedzinach życia. Tego rodzaju szkoleniem objętych będzie do r. 1975 do 1500 osób rocznie. (AR)

POLSKA NA RZECZ EUROPY

Dokończenie ze str. 3

uzgodnienie układu stwarzającego podstawy do normalizacji stosunków między Polską a NRF.

12 listopada następuje w Bukareszcie podpisanie układu o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy między Polską a Rumunią.

Równocześnie podpisany zostaje protokół o współpracy gospodarczej i technicznej między oboma krajami.

Na rozmowy polityczne przybywa do Polski min. spraw zagranicznych Luksemburga Gaston Thorn.

W siedzibie Ministerstwa Handlu Zagranicznego podpisana zostaje polsko-jugosłowiańska umowa handlowa na lata 1971-75.

15 listopada należy do najbardziej znaczących dni w dążeniach polskiej dyplomacji do współpracującej i pokojowej Europy. W przeddzień ogłoszono o uzgodnieniu układu o podstawach normalizacji stosunków między Polską a NRF, następnego zaś dnia prasa przynosi następujące wiadomości: zapowiedź wizyty premiera Francji Chabana-Delmasa, zapowiedź wizyty min. spraw zagranicznych Jugosławii Mirko Tepavaca. Min. Gaston Thorn kończy wizytę, a wicepremier S. Majewski powraca do kraju z Pragi, gdzie uzgodnił zasady koordynacji planów gospodarczych między oboma krajami. Komunikat po wizycie min. Thorna stwierdza, że i Luksemburg uważa nienaruszalność granicy na Odrze i Nysie za bardzo ważne dla pokoju w Europie i na świecie. Dalej zapowiada rozszerzenie współpracy między państwami.

18 listopada ministrowie S. Jedrychowski i W. Scheel parafują układ Polska - NRF.

20 listopada min. M. Tepavac opuszcza Polskę. Komunikat kładzie nacisk na potrzebę i celowość zwołania europejskiej konferencji bezpieczeństwa i współpracy zapowiadając zwiększenie współpracy we wszystkich dziedzinach.

„W tym aspekcie — jak głosi komunikat — obie strony podkreśliły doniosłe znaczenie układu między ZSRR a NRF, parafowania układu między Polską a NRF, a szczególnie wagę definitywnego uznania granicy na Odrze i Nysie.

Min. M. Tepavac określił rozmowy jako pożyteczne i dodał, że odbywały się one w duchu przyjaźni, „która jest trwała i współpracy, która leży w żywotnych interesach naszych narodów”.

26 listopada przybywa z oficjalną wizytą premier Francji J. Chaban-Delmas. Przed rozpoczęciem wizyty szef rządu francuskiego ogłasza oświadczenie w którym stwierdza m. in.:

„Oto premier Francji w trzy lata po gen. de Gaulle'u składa wizytę zaprzyjaźnionemu narodowi, który był zawsze przyjaciółm Francji. „Cały przebieg wizyty potwierdza za sadę, że mimo różnic można i należy układać wszelkie stosunki w drodze przyjaźni, że możliwe jest osiągnięcie porozumienia w najbardziej skomplikowanych sprawach. Wystar-

czy tylko dobra wola i szczerść. Tym też zasadom dają wyraz wszystkie wypowiedzi przywódców obu krajów jak również oficjalny komunikat. Obydwa rządy formułują wspólną deklarację o przyjaźni i współpracy polsko-francuskiej, która kończy się następującym stwierdzeniem:

„Obie strony stwierdzają, że współpraca między Polską a Francją odpowiada wspólnym interesom obu krajów oraz sprawie pokoju i bezpieczeństwa w Europie. Oświadczają one, że są zdecydowane utrzymać i jeszcze bardziej zacieśniać wieloletnie więzy przyjaźni, które łączą narody polski i francuski”.

W dzień po wyjeździe premiera Francji z Polski podpisano protokół o rozszerzeniu współpracy gospodarczej i technicznej.

GRUDZIEŃ

Obiadujący w Berlinie komitet polityczny układu warszawskiego ogłasza „oświadczenie w sprawie umocnienia bezpieczeństwa i rozwoju pokojowej współpracy w Europie”.

Ten ważny dokument kończy się stwierdzeniem:

„Uczestnicy narady wyrazili zdecydowaną wolę partii i rządów swych krajów do dalszego podejmowania uzgodnionych, wspólnych kroków na arenie międzynarodowej, w interesie zapewnienia trwałego bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie. W tym celu każdy z nich będzie kontynuował aktywną politykę pokoju, odprężenia i szerokiej współpracy międzynarodowej”.

6 grudnia przedstawiciele rządów Polski i NRD podpisują protokół o dalszym rozwoju współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej.

6 grudnia przybywa do Warszawy kanclerz NRF W. Brandt, a 7 grudnia szefowie rządów obu krajów podpisują układ o podstawach normalizacji stosunków między Polską a NRF. Złożenie podpisów przez J. Cyrankiewicza i W. Brandta pod tym istotnym dokumentem uznane jest przez prasę całego świata za główne wydarzenie dnia. Wiadomości z Warszawy zajmują najważniejsze miejsce we wszystkich niemal gazetach świata. Komunikat oficjalny głosi m. in.:

„Obie strony, kierując się postanowieniami podpisanego układu, podkreśliły swoje zdecydowanie podejmowania dalszych kroków zmierzających do pełnej normalizacji i wszechstronnego rozwoju ich stosunków. Dotyczy to szczególnie dziedziny gospodarczej, naukowo-technicznej, naukowej i kulturalnej. W procesie normalizacji szczególną rolę przypada młodemu pokoleniu obu krajów”.

15 grudnia S. Jedrychowski przeprowadza rozmowy polityczne z min. A. Gromyko. Tego samego dnia odbyło się podpisanie umowy o współpracy kulturalnej i naukowej między Polską i ZSRR na lata 1971-80.

19 grudnia rząd PRL zgłasza aide — memoire do rządu fińskiego w sprawie wielostronnych przygotowań do konferencji bezpieczeństwa, Polskie oświadczenie stwierdza:

„Przywiązujemy szczególną wagę do wyrażonych przez prezydenta Kekkonena 27 listopada br. nadziei, że w rezultacie ostatniej fińskiej inicjatywy możliwe będzie przeprowadzenie w Helsinkach wielostronnych spotkań między delegatami zainteresowanych rządów w celu szerszego propagowania idei zwołania konferencji”.

(Interpress)

Bliski Wschód

Misja Jarringa i manewry Izraela

Wycofanie wojsk izraelskich z okupowanych terytoriów arabskich i na tym gruncie ustanowienie sprawiedliwego i trwałego pokoju między państwami arabskimi i Izraelem. Nie chodzi więc o sam stan przetrwania ognia, gdyż rozejm niczego jeszcze nie rozwiązuje. Potrzebne jest usunięcie źródła konfliktu.

Kierując się tą właśnie zasadą, Zgromadzenie Ogólne NZ przewidywało, że 4-5 stycznia 1971 r. sekretarz generalny ONZ przedstawi raport o przebiegu rozmów z ambasadorem Jarringiem, przy czym w razie bojkotu takich rozmów Rada Bezpieczeństwa powinna zastosować odpowiednie sankcje. Fakt, że ta uchwała zyskała większość 2/3 głosów w Zgromadzeniu Ogólnym NZ, w tym państw, które jeszcze do niedawna całkowicie popierały Izrael — nie mógł nie wpłynąć na decyzję Tel Awiwu o powrocie do rozmów za pośrednictwem ambasadora Jarringa.

Można oczekiwać, że rozmowy przedstawicieli Izraela, ZRA i Jordani z mediatorem ONZ rozpoczyna się w pierwszych dniach stycznia. Ale jakie przyniosą one wyniki?

Rząd izraelski nigdy nie ukrywał, że w toku jakiegokolwiek rozmów na temat uregulowania konfliktu blisko-wschodniego będzie dążył do zmian terytorialnych na własną korzyść kosztem państw arabskich; Tel Awiw dopuszcza (oświadczając to latem 1970 r.) ewentualność wycofania się tylko z niektórych okupowanych ziem arabskich.

Jest to stanowisko sprzeczne z wszystkimi rezolucjami ONZ w sprawie konfliktu blisko-

wschodniego, nie mówiąc już o tym, że nie do przyjęcia przez zainteresowane państwa arabskie. Mija się więc z podstawowymi celami rozmów za pośrednictwem ONZ.

W tej sytuacji decyzja Tel Awiwu o ponownym przystąpieniu do rozmów z ambasadorem Jarringiem przyjęta została z małą dawką nadziei nawet w USA. Zaś prezydent ZRA — Anwar el-Sadat oświadczył wprost:

„Deklaracja Izraela (...) jest jedynie manewrem zmierzającym do wywarcia wpływu na przygotowywany przez Jarringa raport dla Rady Bezpieczeństwa i uniknięcia krytyki. Izrael pragnie również wywierać presję w celu przedłużenia zawieszenia broni”.

Jedynie, co Izrael przyjmuje z wszelkich inicjatyw pokojowych wobec Bliskiego Wschodu, to właśnie zawieszenie broni. Tel Awiw chciałby rozejmu nieograniczonego w czasie, bo to umożliwiałoby mu umocnienie armii, lepsze wyposażenie. Tak właśnie rząd izraelski wykorzystał dotychczasowe prawie pięć miesięcy zawieszenia broni, tworząc w tym czasie na okupowanym wschodnim brzegu Kanału Sueskiego sieć bunkrów (tzw. — linia Bar Leva) potężniejszych niż te, które wzniesły Amerykanie w Wietnamie Południowym.

Cel tego działania jest oczywisty — Izraelowi chodzi o takie umocnienie się na terytoriach okupowanych, by mógł dyktować państwu arabskim warunki ustanowienia pokoju. A że przy tym ma za sobą moce protektora w rządzie Stanów Zjednoczonych, które swą pomocą finansową i zbrojeniową dla Izraela chcą utrzymać swoje nadwątalone wpływy na Bliskim Wschodzie — tym bar-

dziej więc Tel Awiw pozostaje nadal przy swoich agresywnych celach.

Jeśli z nich nie zrezygnuje — to rozmowy z ambasadorem Jarringiem nie przyniosą nawet iskry nadziei na pokojowe rozwiązanie konfliktu blisko-wschodniego, lecz pozostaną jedynie grą pozorów, wielce niebezpieczną nie tylko dla tego rejonu. Czy bowiem ktośkolwiek może zagwarantować, że ponowny wybuch działań wojennych nie doprowadziłby do szerszej konfrontacji zbrojnej?

Jedyną realną szansę trwałego pokoju na Bliskim Wschodzie stanowi obecnie zrealizowanie celów, którym ma służyć misja mediatora ONZ — Gunnara Jarringa. Prezydent Anwar el-Sadat zapowiada:

„Zjednoczona Republika Arabska przyłączy się do wszystkich prawdziwych wysiłków na rzecz wcielenia w życie rezolucji Rady Bezpieczeństwa z 22 listopada 1967 r. jednakże nie pozwoli, by powiódł się jakikolwiek manewr, który ma na celu przedłużenie okupacji jakiegokolwiek części swego terytorium”.

Mając to na uwadze, rząd egipski nie wyklucza możliwości kolejnego przedłużenia rozejmu poza datę 5 lutego, stwierdzając, że zależne jest to od ustalenia dokładnych terminów wycofania wojsk Izraela z okupowanych terytoriów arabskich.

Nie może bowiem być premii dla agresora. Takie jest też niezmiennie stanowisko państw socjalistycznych, które swoje poparcie dla arabskiego ruchu narodowo-wyzwoleńczego raz jeszcze potwierdziły w dokumentach niedawnej berlińskiej narady Układu Warszawskiego.

TADEUSZ KACZMAREK

FILM

Życie i sen

„PIĘKNOŚĆ DNIA” — film produkcji francusko-włoskiej. Scenariusz (wg powieści Josepha Kessela): Luis Bunuel i Jean Claude Carriere. Reżyseria: Luis Bunuel. Wykonawcy: Severine — Catherine Deneuve, Pierre — Jean Sorel, Henri Husson — Michel Piccoli, Anais — Genevieve Page, Hippolyte — Francisco Rabal, Marcel — Pierre Clementi, książkę — Georges Marchal, Charlotte — Francois Fabian i inni.

Uważany za czołową postać kina hiszpańskiego, sędziwy już dziś Luis Bunuel, co pewien czas zapowiada, że film, który zrealizował jest jego ostatnim. Po czym po pewnym czasie dowiadujemy się, że wielki artysta rozpoczął pracę nad kolejnym dziełem. Świadome za myśli reklamowe czy też ulega nie magii kina wbrew solennym zamiarom? Mniejsza o to, najważniejsze, że twórca „Viridiana” w swojej twórczości nie sta rzeje się, a kolejne filmy, jak dawniej wywołują zachwyt krytyki i publiczności.

„Piękność dnia” została zrealizowana w 1967 r., w rekordowym czasie 8 tygodni, po czym pokazana na festiwalu w Wenecji zdobyła tam główną nagrodę Złotego Lwa św. Marka. Wenecki festiwal uważany jest za najlepszy ze względu na rangę artystyczną dopuszczanych doń filmów, jak i artystyczny poziom filmów nagradzanych. Tak więc Bunuel u schyłku swej kariery dopisał do listy swych sukcesów jeszcze jeden, i to nie byle jaki.

„Piękność dnia” pokazuje nam Bunuela innego niż znamy z „Viridiana”. Realistyczne potraktowanie tematu bardziej przypo-

mina „Dziennik panny służącej”. Nie ma tu gwałtownych scen, szargania świętości, niezwykłych wizji, napaściwiego ataku na moralność mieszczańskiego świata. Atak taki oczywiście jest, bez tego nie byłoby Bunuela, ale przeprowadzony w tonacji spokojnej, jak gdyby mimo woli. Może zresztą krytyka jest przez to nawet bardziej zjadliwa?

Bunuel opowiada nam historię z życia pięknej Severiny, sugestywnie granej przez Catherine Deneuve, która u boku przystojnego i bogatego męża nawiedzana jest przez wizje i sny o sadyistycznym i masochistycznym charakterze. W tych snach jest bita i gwałcona, obrzucana błotem, torturowana. Gdy przypadkiem dowiaduje się, że pewna pani dla rozrywki uczęszcza do domu schadzki, gdzie oddaje się przynajmniej klientom za pieniądze — udaje się pod wskazany adres i zostaje pensjonariuszką tegoż domu. Ma najroźniejszych klientów o dziwacznych wymaganiach. Przyzwyczajają się do swego podwójnego życia, w którym przed południem jest „pięknością dnia” z domu schadzki, a po południu przykładną żoną. Mijają jej owe męczące sny, uważa się za wyleczoną z urojeni.

W tym momencie, już pod koniec filmu Bunuel robi wolę, która wywraca nasze dotychczasowe rozumienie filmu. Okazuje się bowiem, że i cały pobyt Severiny w domu schadzki był jej kolejnym snem, a jej tam przemyślenia — marzeniami o tym, co ona chciałaby przeżyć.

Bo też jest to film o skrytych, podświadomych marzeniach kobiety, o instynktach, który jest silniejszy od rozumu, Bunuel zagłębia się w psychikę kobiecą bardzo głęboko, dąży podświadomości, staje się w tym może nawet „współpracownikiem” Freuda, w formie wizualnej ukazuje jego dociekania naukowe. Człowiek nie zawsze (może nawet rzadko) postępuje tak w sprawach erotycznych, jakby chciał. Braki wyrównuje sobie w marzeniach i snach. Bunuel w „Piękności dnia” zrównał wizualnie życie prawdziwe Severiny z jej snami. Nie zawsze jesteśmy pewni tego, co jest w filmie snem Severiny, a co jej życiem. Kiedy zaś jesteśmy już przekonani, że różniłyśmy właściwie — okazuje się, że byliśmy w błędzie.

„Piękność dnia” warto zobaczyć. Nie tylko po to, by mieć temat do karnawałowych konwersacji towarzyskich.

MIECZYSLAW SKĄPSKI

PONIEDZIAŁEK

16.40 — Dla dzieci — „Zwierzy-niec” — w programie m. in. filmy „O przygodach Augie Doggie i Wally Gatora”.

17.30 — „Echo stadionu”.

17.50 — Kino Filmów Animowanych.

18.20 — „Eureka” — magazyn popularno-naukowy.

19 — „Telehistorie”.

20.05 — Teatr TV — George Bernard Shaw — „Profesja pana Warren”. Tłumaczenie — Florian Sobienkowski. Reżyseria — Aleksander Bardin. Reżyseria TV — Anna Minkiewicz. Wykonawcy: Antonina Gordon-Górecka, Anna Seniuk, Edmund Fetting, Władysław Hanża, Zdzisław Mrożewski, Andrzej Seweryn.

21.35 — „Zapraszamy na pół czarnej”. Wykonawcy: Alina Janowska, Maria Koterska, Hanna Rutkowska, Danuta Sobik, Stefania Kozłowska, Andrzej Bachleda, „Skaldowie”, Orkiestra PR i TV pod dyr. Ireneusza Wikarka. Prowadzenie — Teresa Sukniwicz i Andrzej Rokita. Program z Pałacu Sportów w Katowicach.

WTOREK

10 i 20.05 — „Hipnotyzator” — angielski film fab.

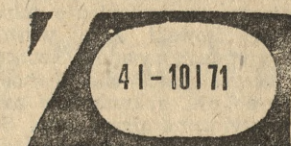
12.45 i 13.55 — Przysposobienie Rolnicze — „Przypomnienie podstawowych wiadomości o budowie i życiu roślin”.

16.40 — TV Ekran Młodych.

18.25 — Szlakiem Dobrych Roboty.

19 — „Wizytówka kompozytora” — Andrzej Koszewski.

21.25 — Kontakty.

ŚRODA

10 i 20.05 — „Spotkanie” — film z serii „Sąga roku Forsytów”.

12.30 — Z cyklu: „Wybieramy zawodów”.

12.55 — Konkurs 4 skoczni — Międzynarodowy konkurs skoków narciarskich z Bischofshofen.

16.40 — Dla młodych widzów — „Latający Holender polawiacz ciekawostek morskich”.

17.15 — „Magazyn ITP”.

17.30 — „Czas nowych poszukiwań”.

18 — Film z serii: „Obróbcy Stalingradu” (odc. IV).

18.30 — Z cyklu: „Kraków mało znany” — z Tondosem przez Kraków.

19 — „Sygnały”.

20.55 — „Światowid”.

21.25 — Z cyklu: „Alfabet rozrywki TV” — „Program pt. „Od delty do delty”. Scenariusz — Stefan Mroczkowski i Stanisław Olejniczak. Kierownictwo muzyczne — Jerzy Milian. Udział biorą: Urszula Dudziak z zespołem Michała Urbaniaka. Zespół Dżamble, Andrzej Dąbrowski, Edward Kmiciewicz, zespół baletowy, aktorzy scen poznańskich i inni.

22.10 — Polska Kronika Filmowa.

CZWARTEK

12.45 i 13.30 — Mechanizacja rolnictwa — „Mechanizacja wapnowania gleb” (cz. I i II).

16.40 — Dla młodych widzów — „Ekran z bratkiem”. W programie film z serii „Przygody sir Lancelota”.

17.45 — Dla młodych widzów — „Zrób to sam”.

18 — „Ze znakiem „Q” — program ekonomiczny.

18.25 — Recital Kaliny Jędrusik.

19 — „Najmocniejszy”.

20.05 — Teatr Kobra — Zbigniew Kubicki — „Brydż”. Reżyseria — Henryk Drygalski. Reżyseria TV — Edwarda Paczkowska. Wykonawcy: Czesław Byszewski, Stanisław Michalik, Mariusz Dmochowski, Ryszard Pietruski, Jerzy Radwan, Marek Dąbrowski, Zygmunt Maciejewski, Aleksandra Koniewicz, Barbara Rachwałska, Barbara Bargielowska, Iwa Miódnicka, Konrad Morawski, Teodor Gondera, Henryk Łapiński.

21.14 — „Konfrontacje muzyczne, czyli kochamy skowronki”. Reżyseria — Włodzimierz Gawroński. Wykonawcy: Anna Halcewicz, Janusz Nowicki, Jerzy Zelnik, Zespół „Skaldowie”.

21.55 — Lektury współczesne.

PIĄTEK

10 — „Jeszcze siedem wieczorów” — czechosłowacki film fab.

16.40 — Dla dzieci: „Pora na Telestora” — Rozmowy ze smokiem. Podróż do Krainy Tonów. — Znasz już te wiersze? — Sam jak pies.

17.35 — „Nie tylko dla pań”.

17.55 — „Magazyn medyczny”.

18.25 — „Gramy o telewizor” — teleturniej.

19 — Kronika Tygodnia.

20 — „Piękny i nieczuły” — nowela francuska.

20.30 — „Kraj” — tygodnik społeczno-polityczny.

21.10 — Teatr TV Alojzy Jirasek — „Latarnia”. Przekład — Wanda Karczewska. Wykonawcy: Jadwiga Borońska, Ryszard Dembiński, Andrzej Łagwa i inni.

SOBOTA

11.25 i 21.30 — „Lampart” — francusko-włoski film fab.

15.20 — TV kurs rolniczy — „Koncentrat „Prowit” w żywieniu trzody chlewnej”.

16.15 — „Kobieta współczesna”.

16.40 — Dla młodych widzów — „Noworoczny program rozrywkowy” — Międzynarodowy cykl Interwizji. Program TV Radzieckiej.

17.10 — Spotkania z przyrodą.

17.35 — Film.

18.35 — „Tele-echo”.

20.15 — „Lampa Aladyna”. Scenariusz — Bruno Nieuogow. Reżyseria — Przemysław Zieliński. Wykonawcy: Barbara Ryńska, Krystyna Borowicz, Andrzej Bożucki, Irena Smiałowska i inni oraz balet.

NIEDZIELA

7.50 — TV kurs rolniczy — „Kon-

centrat „Prowit” w żywieniu trzody chlewnej”.

8.25 — „Przypominamy, radzimy”.

8.35 — Dla młodych widzów — „TV Klub Śmiały” — „Wyprowadź nas do domu”.

10 — Film przyrodniczy.

11 — „Jaki powinien być szeryf” — film z serii „Bonanza”.

12.15 — „Bawcie się z nami” — występ amatorskich zespołów artystycznych i solistów wyróżnionych na krajowych festiwalach zespołów amatorskich.

13 — „Przemiany”.

13.30 — Jubileusz koncertu życzeń z cyklu — „W starym kinie”.

14.30 — Dla dzieci — „Z pamiętnika Kota Modrookiego” — program TV Czechosłowackiej.

15.35 — Z cyklu — „Piórkami i węglem”.

16 — Polska Kronika Filmowa.

16.10 — „Ludzie areny” — program TV Radzieckiej.

16.45 — Teleuniwersjada.

17.45 — „Plastyka w studio” — reportaż o problemach scenografii telewizyjnej.

18.05 — Studio 63 — Adam Mickiewicz — „Pan Tadeusz” — księga III — „Umzi”.

20.05 — „Niedolno do służby li-niowej” — radziecki film fab.

21.25 — „O panach, wójtach i plebanach”. Scenariusz — Makorzata Pałłasz. Reżyseria — Tadeusz Aleksandrowicz. Wykonawcy: Krystyna Borowicz, Wiesława Łatowska, Andrzej Antkowiak, Bogdan Baer, Emil Karewicz, Mieczysław Stoor i inni.

22.10 — Magazyn sportowy.

CODZIENNIEM: Dobranoc — 19.20; Dziennik lub Monitor — 19.30; Politechnika — 15.20 i po godz. 22.25, z wyjątkiem soboty i niedzieli. (b)

Pomyślna „jesień” poznajskich koszykarek

Pierwszą część sezonu mistrzowskiego koszykarek I ligi trzeba uznać za bardzo udaną. Trzy nasze zespoły w tej klasie — Lech, AZS i Olimpia — spisują się nad podziw dobrze, zaś koleżanki mają szansę na zdobycie tytułu wicemistrza Polski.

W rozgrywkach, podobnie jak w latach ubiegłych, dominuje krakowska Wisła, która na 14 rozegranych spotkań, przegrała tylko jedno — ze Spójnią Gdańsk. Prymat wiślanek jest bezsporny. Są one aktualnie najlepszą naszą drużyną, ale przypuszczać należy, że za rok lub dwa zespół ten przejdzie do ostrych kryzysów. Wisła od wielu lat gra tą samą „piatką” i jej rezerwy nie reprezentują już takiej klasy jak starsze koleżanki. Trudno obecnie powiedzieć, kto może zagrozić drużynie krakowskiej. Niektóre zespoły I ligi są w podobnej sytuacji co Wisła i wszystko będzie zależało od pracy nad zapleczem.

Jak już wspominaliśmy, duże szanse na tytuł wicemistrza Polski na rok 1971 ma poznajski Lech. Podczas tegorocznej „jesieni” zespół ten 9 meczów rozstrzygnął na swoją korzyść, zaś 5 przegrał. Dwukrotnie lechitki wygrały z AZS-em i Polonią Warszawą, Olimpią Poznań i Spójnią Gdańsk oraz jeden raz z AZS-em Poznań. Gdyby nie pechowe porażki koleżanek w Łodzi z tamtejszym LKS-em, ich pozycja byłaby

by jeszcze silniejsza. Na dobro koszykarek Lecha trzeba zapisać przede wszystkim skuteczną grę w ataku. Poprawiły one znacznie celność rzutów i to z każdej pozycji. Szwankuje nieco zbieranie piłek z tablicy, co jest objawem raczej niepokoju, gdyż Lech jako jedna z nielicznych drużyn w kraju, posiada dwie tak wysokie zawodniczki, jak Fromm i Stróżyńska.

W drugiej rundzie Lech gra 8 spotkań na wyjazdach, zaś 6 w własnej sali. Niewątpliwie decydujące znaczenie będą miały spotkania w Gdańsku ze Spójnią. Liczymy, że koleżanki w innych meczach wyjazdowych, np. z AZS-em i Polonią Warszawą, będą spisywały się równie dobrze jak w pierwszej rundzie.

Swoją rolę w zdobyciu przez Lecha drugiego miejsca może mieć również Olimpia. Pod koniec stycznia gra ona ze Spójnią dwa zaległe mecze i w wypadku zwycięstwa wyjdzie z sytuacji w górnych rejonach tabeli. Olimpia, podobnie zresztą jak poznajski Lech, wygrała w pierwszej rundzie 6 spotkań z AZS-em i Polonią Warszawą i LKS-em (dwukrotnie) oraz po jednym spotkaniu z Polonią Warszawą i AZS-em Poznań. Warto tu dodać, że tegoroczny sezon to pierwszy olimpijski debiut nowego trenera Olimpii — Aleksandra Lewandowskiego, czołowego ongiś koszykarza zespołu Lecha.

Olimpia w pierwszej rundzie grała na ogół w zestawieniu: Polakowska, Gostyńska, Kaźmierczak, Sobolewska i Zwierzyńska. Zawodniczki te reprezentowały niezły poziom i prawie we wszystkich spotkaniach popisywały się dobrą celnością rzutów. Gorzej nieco było w obronie, ale sądzimy, że w drugiej rundzie i te drobne mankamenty zostaną zlikwidowane.

Trzeci nasz zespół w I lidze — AZS na początku rozgrywek nie prezentował się najlepiej, ale potem w miarę upływu czasu grał coraz lepiej. Dzięki efektownym zwycięstwom nad LKS-em, akademicki zdobył cenne punkty i awansował w tabeli. AZS w drugiej rundzie jest w bardzo korzystnej sytuacji, gdyż 8 spotkań gra u siebie, zaś 6 na wyjazdach. Pozwala to mieć nadzieję, że akademicki, podobnie zresztą jak i Olimpia, utrzyma się w I lidze.

W zespole AZS-u na wyróżnienie zasługują młoda zawodniczka E. Walkowiak, która w tegorocznych rozgrywkach była już równocześnie partnerem dla tak renomowanych koszykarek, jak Budy-Mikulska i Chmielewska. Wydaje się, że z tej zawodniczki poznajski i polska koszykarka będą miały jeszcze dużą pociechę.

MACIEJ STABROWSKI

Hokeiści Warty w Barcelonie

20-osobowa ekipa poznajskiej Warty w hokeju na trawie pod kierownictwem inż. Sobczaka i trenera Górnego wyjechała wczoraj do Warszawy, skąd samolotem — do Barcelony na międzynarodowy turniej. Wszystkie spotkania rozegrane zostaną w dniach od 2 do 6 stycznia w Barcelonie. Drużyna mistrza Polski udaje się w swym najlepszym składzie.

Organizatorem jest Real Club de Polo. (p)

dalekopisem

AMERYKANIN ZWYCIĘZCA
BIEGU SYLWESTROWEGO
SAO PAULO

Już po raz 46 odbył się na ulicach Sao Paulo tradycyjny bieg sylwestrowy. Na starcie imprezy stanęło ponad 250 biegaczy brazylijskich oraz 32 zawodników, reprezentujących 22 kraje.

Zwyciężył zawodnik USA, Frank Shorter, który na trasie ok. 8,9 km uzyskał czas 24.27,4. Drugie miejsce zajął Anglik Trevor Wright — 24.40,2 przed reprezentantami Meksyku: Pedro Miranda — 24.45,0, Rafaellem Palomaresem — 24.45,8 i Mario Perezem Saldia — 24.47,8.

HOKEJOWE MISTRZOSTWA
EUROPY JUNIORÓW

W dalszym ciągu turnieju grupy „B” hokejowych mistrzostw Europy juniorów w Bukareszcie, reprezentacja polska wygrała wysoko z Bułgarią 12:2 (1:0, 8:1, 3:1), a Węgry zremisowały z Danią 3:3 (1:0, 0:1, 2:2).

Polacy objęli prowadzenie w tabeli z 4 pkt. przed Rumunią — także 4 pkt.

W grupie „A” w Preszowie, CSRS pokonała NRF 8:0 (5:0, 0:0, 3:0), Finlandia — NRF 14:4 (5:1, 5:1, 4:2), a Szwecja Norwegię 15:0 (3:0, 7:0, 5:0).

PIŁKA NOŻNA

W kolejnym meczu swego afrykańskiego tournée, olimpijska reprezentacja piłkarska NRF wygrała w Lome z zespołem Togo 3:2 (2:2).

Piłkarska reprezentacja Argentyny pokonała w towarzyskim meczu lidera ekstraklasy NRF — Bayern Monachium 4:3 (1:1).

(o-za)

Uwaga — trenerzy piłki nożnej

3 bm. (niedziela) o godz. 10 w gmachu POSTiW w Poznaniu, ul. Chwiałkowskiego 34, odbędzie się konferencja sprawozdawcza — wyborcza wszystkich trenerów i instruktorów okręgu poznajskiego. Polskiego Związku Piłki Nożnej.

W ramach wspomnianej konferencji zostanie wyświetlony barwny film szkoleniowy. Z uwagi na ważność konferencji, obecność wszystkich trenerów i instruktorów obowiązkowa. (na)

SREBRNO — ZŁOM

KUPUJA SKLEPY
„Ars Christiana”

■ Poznań,
ul. Wrocławska nr 10
■ Książ,
ul. Kanoniczna nr 1
■ Gniezno,
ul. M. Gwardii nr 1
■ Kościan,
Rynek nr 19
■ Pila,
ul. M. Buczka nr 40
K8913

Praca Nauka

Pomoc domowa na kilka godzin dziennie potrzebna. Senatorska 2 po godz. 18. 46111g

Chłopiec spokojny chodzi do szkoły wieczorowo potrzebny do lekkiej pracy. Siemiradzkiego 3a m. 4. 46060g

Małżeństwo przymie do zosztwo. Warunek mieszkaniowy. Oferty „Prasa” — Grunwaldzka 19 dla 45586g.

Pomoc domowa lub gosposia dochodząca, potrzebna. Winogrody, Osiedle Wielkiego Października 7 F m. 52. Zgłoszenia w godzinach popołudniowych. 45537g

Kupno Sprzedaż

Kupię motocykl MZ-250 ES/1. Artur Winarski ul. Wolowska 78. 45478g

Kupię prasę (balans, typ mniejszy). Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 45482g.

Kupię maszynę do pisania z długim walcem. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 45291g.

Telewizor większy, radio turystyczne „Ryga” Ostryłator okazjnie sprzedam. Woch, Poznań, Obornicka 96. 45530g

Pianino krzyżowe, płyta metalowa sprzedam. Strzelecka 45 m. 3a. 45449g

Sprzedam maszynę do pisania walizką Erika. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 45455g.

Korzystnie sprzedam japoński magnetofon kasetowy oraz 10 kaset. Jerzy Jankowiak, Sulęcinek, pow. Środa. 45483g

Sprzedam maszynę do pisania Ideal, cena 2.500 zł. Poznań, Śniadeckich 1 m. 8. 45585g

Sprzedam szafę 3-drzwiową, tapczan 2-osobowy, stół łóżecko. Osiedle Jagiellońskie 70 m. 8, godz. 17-19. 45590g

Sprzedam dobre pianino. Tel. 593-30. 45745g

Okno skrzyniowe 3-częściowe oraz drzwi kupię. Tel. 669-71. 45748g

Sprzedam ciągnik Zetor K 25 z podnośnikiem w dobrym stanie i częściami zamiennymi. Adres wskazać „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 45753g.

Ciągnik Zetor 25 — sprzedam. Konikowo, pow. Koszalin, Koźle. K8877

Sprzedam chłonnice do cylindrów z głowicą. Zdził sław Stefaniak, Śrem, J. Krasickiego 11 m. 6. 45557g

Spółdzielnia Pracy Zakłady Przemysłu Motoryzacyjnego

«SILNIK»

PUNKT USŁUGOWY

Poznań, ul. Nad Bogdanką 2 — telefon 449-35

WYKONUJE USŁUGI DLA LUDNOŚCI

W ZAKRESIE:

- ◆ DORABIANIA TŁOKÓW Z PASOWANIEM SWORZNI I PIERSCIENI,
- ◆ SZLIFOWANIA CYLINDRÓW,
- ◆ SZLIFOWANIA WAŁÓW KORBOWYCH,
- ◆ WYLEWANIA I WYTACZANIA PANEWK, do silników samochodowych marki „Warszawa”, „Moskwa 400, 402 i 407”, „Skoda 1100 i 1200”.

GWARANTUJEMY

SZYBKE SOLIDNE I FACHOWE WYKONANIE.

K8514

Już jutro możesz stać się SZCZĘŚLIWCEM SKŁADAJĄC SZCZESLIWE KUPONY „KOZIOŁKÓW” K8933

Przyjmę panie lub panów na pokój sublokatorski w Luboniu. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 45403g.

Zamienię mieszkanie M-4 na Winogrodach na podobne w Gliwicach. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 45458g.

Pracująca, członek spółdzielni poszukuje niekierującego jednoosobowego pokoju. Peryferie wykuczone. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 45490g.

Nieruchomości

Okazjnie sprzedam Poznańską piękną wolnostojącą, wolną, 5-pokojową willę, Jezycę połowa willi bliźniaczej, stan surowy, Łazarz; połowa domu bliźniaczego, już wolne do zamieszkania. Debiec; wolnostojący dom cały wolny, Smochowice; 3-pokojowy dom 3/4 ha ziemi. Wola dom 3-pokojowy z warsztatem, Górczynie — piętrowy, nowe, do zamieszkania. Informacji udzieli Adamski, Poznań, Matejki 33a. 45945g

Kupię stary samochód. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 45500g.

„Nyse” i samochód ciężarowy „Barkas” 8-tonowy — sprzedam. Zielona Góra, Ptasia 21/30. K8912

Lokale

Młode bezdzietne małżeństwo, członkowie spółdzielni poszukuje pokoju z wygodami na okres dwóch lat. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 46062g.

Zamienię mieszkanie kwaterekowe pokój z kuchnią, c. o. (Wilda, III pr.) na M-3 lub M-4 z c. o. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 45442g.

Pracownicy poszukiwani

KIEROWCĘ z II kat. prawa jazdy (praca tylko w godzinach nocnych) — przyjmijcie zaraz. Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa”. Zgłoszenia: Poznań, Grunwaldzka 19, pokój 25. K8917

Powiatowy Zarząd Dróg Lokalnych w Chodzieży — zatrudni natychmiast:

- KIEROWNIKA DZIAŁU TECHNICZNEGO — wymagane wykształcenie średnie techniczne drogowe;
- KIEROWNIKA GRUPY ROBÓT — wymagane wykształcenie średnie techniczne drogowe.

K8949

Państwowy Ośrodek Maszynowy w Słupcy — przyjmie od 1 stycznia 1971 r.

MAGISTRA INŻYNIERA z wykształceniem technicznym w zakresie mechanizacji rolnictwa lub w zawodzie pokrewnym, z wieloletnią praktyką, na stanowisko zastępcy dyr. d/s technicznych.

Warunki pracy do uzgodnienia na miejscu, mieszkanie rodzinne zapewnione. W8877

Stadnina Koni Posadowo — Zakład Pakostaw, poczta Lwówek, pow. Nowy Tomyśl — zatrudni zaraz lub od 1. I. 1971 r.:

- 4 PRACOWNIKÓW OBOROWYCH — oraz
- 2 PRACOWNIKÓW do koni hodowlanych.

Mieszkanie zapewnione, sklepy, szkoła 8-klasowa, stacja PKP i PKS na miejscu.

Zgłoszenia prosimy kierować jak wyżej. Wynagrodzenie wg układu zbiorowego pracy. W8765

W dniu 30 grudnia 1970 r. zmarł nagle nasz współkolega

EDWARD KRAKOWSKI

długoletni instruktor Warsztatów Szkolnych Szkół Zawodowych HCP, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 2 stycznia 1971 r. o godz. 13.25 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

Pracownicy

Warsztatów Szkolnych HCP

46121g

† Dnia 30 grudnia 1970 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., po długich cierpieniach, nasza najukochańsza matka, teściowa i babcia, śp.

WANDA JAWORNIKOWA

wdowa po emerytowanym prokuratorze

Pogrzeb odbędzie się dnia 4 stycznia 1971 r. (poniedziałek) o godz. 11 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W głębokim smutku pogrążeni

córki, zięć i wnuki z rodziną

46126g

† Dnia 30 grudnia 1970 r. po długich, ciężkich cierpieniach zmarł, opatrzony Sakramentami św., mój najdroższy mąż, ojciec, teść, dziadek i pradziadek, przeżywszy lat 85, śp.

IGNACY ŁUCZAK

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 2 stycznia 1971 r. o godz. 11 z kaplicy cmentarnej na Główniej.

O bolesnej stracie zawiadamiają żona, siostra, brat, córki, syn, zięć, wnuki i prawnuki

46118g

Dnia 29 grudnia 1970 r. zmarł

JAN WICHTOWSKI

zasłużony pracownik Samodzielnego Oddziału Wykonawstwa Inwestycyjnego przy KZBiRUCH w Kościanie.

W Zmarłym Oddział stracił wzorowego pracownika, powszechnie lubianego i cenionego kolega.

Rodzinie Zmarłego wyraży najgłębszego współczucia składając

Kierownictwo Oddziału, Rada Zakładowa, Podstawowa Organizacja Partynia Rada Robotnicza i Dyrekcja Kościńskich Zakładów Budowy i Remontów Urządzeń Chemicznych w Kościanie

K8961

S.T.P.

STANISŁAWA Z GIZIŃSKICH LESZCZYŃSKA

wdowa po aptekarzu,

zmarła dnia 30 grudnia 1970 r., opatrzona Sakramentami św.

Pogrzeb drogiej Zmarłej odbędzie się w sobotę, dnia 2 stycznia 1971 r. o godz. 15 na cmentarzu starym w Kościanie.

O bolesnej stracie zawiadamia

RODZINA

Kościan, Rynek 21. 46079g

† W dniu 31 grudnia 1970 r. opatrzona Sakramentami św., zakończyła swój pracowity żywot, przeżywszy lat 86, nasza najdroższa, troskliwa i najukochańsza matka, teściowa, babunia, prababunia, siostra, kuzynka i ciocia, śp.

STANISŁAWA BAKOWA z d. HEMMERLING

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby odbędzie się w niedzielę, dnia 3 stycznia 1971 roku o godzinie 14.

O bolesnej stracie powiadamiają córki, synowie, zięć, wnuki, prawnuki i rodzina

Zaniemyśl, ul. Poznańska 2. 46127g

Dnia 30 grudnia 1970 r. zmarła nasza kochana córka, siostra, szwagierka, kuzynka i ciocia, śp.

HALINA SWĘDRZYŃSKA

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 5 stycznia 1971 r. o godzinie 10.30 na cmentarzu górczyńskim.

O bolesnej stracie zawiadamia

RODZINA

46122g

Dnia 29 grudnia 1970 roku zmarła nagle nasza matka, babcia i kuzynka

HALINA THOMASOWA z d. LAURENTOWSKA

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 2 stycznia 1971 r. o godz. 8 na cmentarzu komunalnym na Junikowie.

o czym zawiadamiają pogrążone w smutku dzieci, wnuki i rodzina

46071g

† Dnia 30 grudnia 1970 r. zmarła nagle w wieku 86 lat nasza najukochańsza matka, teściowa i babcia

STANISŁAWA STUBE

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 2 stycznia 1971 r. o godz. 10.30 na cmentarzu górczyńskim.

W smutku pogrążeni

synowie, synowe, wnuki i rodzina

46112g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 31 grudnia 1970 r. rozstał się z tym światem, opatrzony Sakramentami św., nasz najdroższy i ukochany mąż, ojczulek, dziadziulek, teść i brat, śp.

JÓZEF RYCHLICKI

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, dnia 4 bm. o godz. 11.55 na cmentarzu junikowskim.

RODZINA

46124g

GŁOS
WIELKOPOLSKI

REDAGUJE KOLEGIUM: Marian Flejsierowicz (sekretarz redakcji). Tadeusz Kaczmarek, Zbigniew Mika, Wiesław Porczyński (zastępca redaktora naczelnego) Mieczysław Skanski, Zbigniew Szumowski, Lesław Tokarski (redaktor naczelnego).
• Telefon: 611-21 łączy wszystkie działy. Redaktor naczelnego 657-76. Zastępca red. naczelnego 657-18. Sekretarz redakcji: 648-85.
• Sekretariat: 657-76 w godz. 9-16. Dział łączności z czytelnikami: 657-18. Dział miejski: 659-39. Redakcja nocna: 430-73 i 453-31.
• Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa”.
• Biuro Ogłoszeń: Poznań, Grunwaldzka 19, tel. 452-89 i 611-21.
• Za treść i terminowy druk ogłoszeń redakcja nie odpowiada. • Prenumerata wplaty na kwartał, pół roku i rok przyjmują placówki pocztowe i „Ruch”.
• Druk: Poznańskie Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań, Zwierzyniecka 3. • Redakcja nie zwraca nie zamówionych rękopisów. Z-6

